

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1787—1790

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1787	Laki maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta	7427
1788	Laki maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta	7435
1789	Valtioneuvoston asetus vuonna 2010 myönnettävän maatalon investointituen kohdentamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	7437
1790	Puolustusministeriön asetus puolustusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	7441

N:o 1787

Laki

maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (612/2006) 42 §:n 3 momentti ja 43 §:n 5 momentti,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 1 kohta, 4 §:n 3 momentin 3 kohta, 8 §:n 1 momentin 3 kohta, 9 §:n 3 momentti, 11 §, 12 §:n 1 ja 2 momentti, 15 §:n 1 momentin 3, 4 ja 6 kohta sekä 3 momentti, 16 §:n 2 ja 3 momentti, 23 §, 24 §:n 1 momentin 2 kohta, 25 §, 26 §:n 2 momentin 2 kohta, 33—35 §, 43 §:n 4 momentti, 51, 53 ja 67 § sekä

lisätään lakiin uusi 17 a §, 26 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 26 a ja 43 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan toimenpiteisiin, joiden perusteella maatalouden harjoittamisesta luovutaan vuosina 2007—2014.

maatilatalouden harjoittamiseen tarkoitettua yksikköä, jolla on maatalon tuotantosuunta huomioon ottaen tarpeelliset tuotantorakennukset; harjoitettaessa porotaloutta maatilaksi katsotaan myös porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaissa (45/2000) tarkoitettu porotaloustila tai siihen verrattava muu tila;

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maatilalla* yhden tai useamman peltoa käsittävän tilan tai tilanosan muodostamaa

4 §

Luopuminen

Luopumisen katsotaan tapahtuneen, kun:

HE 205/2009
MmVM 12/2009
EV 246/2009

212—2009

3) luovutuskirja on allekirjoitettu, jos luopujan tai hänen aviopuolisonsa tila on porotalousta.

8 §

Luopujan ikää koskevat edellytykset

Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että luopuja on täyttänyt:

3) 60 vuotta, jos luopuminen tapahtuu luovuttamalla muulle kuin 1 kohdassa tarkoitetulle henkilölle maatalan pellot ja tuotantokennukset sukupolvenvaihdoksen toteuttamiseksi tai luovuttamalla muulle kuin 1 kohdassa tarkoitetulle henkilölle maatalan peltomaata lisäalueeksi luovutuksensaajan tai tämän aviopuolison maatalaan taikka vuokraamalla maatalan peltomaata lisäalueeksi luovutuksensaajan tai tämän aviopuolison maatalaan.

9 §

Luopuminen ennen vähimmäisiään saavuttamista

Jos luopujana on maatalousyrittäjä, joka on harjoittanut maataloutta luopumisen kohteena olevalla maatilalla sen osan omistajana yhdessä sellaisen vanhemman sisaruksensa kanssa, jolla on oikeus luopumistukeen tämän lain säännösten mukaisesti, tällä tavoin maataloutta harjoittaneella nuoremmalla sisaruksella on oikeus luopumistukeen, jos luopuminen tapahtuu aikaisintaan viisi vuotta ennen kuin hän saavuttaa 8 §:ssä säädetyn iän.

11 §

Luopumista ja maatilaa koskevat edellytykset

Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että luopuja hakee luopumistukea ennen 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun lopullisen luovutuskirjan allekirjoittamista ja että 4 §:ssä tarkoitettu luopuminen tapahtuu kahdentoista kuu-

kauden kuluessa siitä, kun 36 §:ssä tarkoitettu ehdollinen päätös on annettu.

Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että luopumisen kohteena olevan maatalan peltomaasta ei ole kolmen viimeisen vuoden aikana ennen luopumista luovutettu olennaista osuutta vastoin tässä laissa säädettyjä tavoitteita. Lain tavoitteiden vastaisena olennaisen osuuden luovutuksena pidetään myös maatalan jakamista omistajien kesken tai maatalaan kuuluneiden alueiden siirtämistä viljeltäväksi osana toista maatilaa.

Tämän lain tavoitteiden vastaisena ei kuitenkaan pidetä luovutusta:

1) joka on johtunut pakottavista taloudellisista vaikeuksista;

2) joka on johtunut vaiheittain toteutetusta sukupolvenvaihdoksesta;

3) jolla lähialueen viljelijä hankkii lisämaata maatalaansa, jos yksi tai useampi tällainen luovutus yhteensä on koskenut enintään neljännessä luopumisen kohteena olevan maatalan peltoalasta;

4) jolla siirtyy muuta kuin tonttimaata valtiolle tai kunnalle, jos valtiolla tai kunnalla olisi ollut oikeus saada luovutettu alue pakkolunastuksena tai etuosto-oikeuden käyttämisen seurauksena;

5) jolla luovutetaan peltomaata valtiolle kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 9 luvun 67 §:ssä tarkoitettuun uusjakoon;

6) jonka syynä on ollut muu edellä kohdassa 1—5 mainittuihin syihin rinnastettava painava syy; tai

7) joka koskee kooltaan vähäistä aluetta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, millä perusteilla 3 momentissa tarkoitettuja luovutuksia ei pidetä tämän lain tavoitteiden vastaisina.

12 §

Luopujaa luopumisen jälkeen koskevat rajoitukset

Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että luopuja ja hänen aviopuolisonsa luopumisen tapahduttua pysyvästi lopettavat kaupallisen maatalouden harjoittamisen ja ettei luopuja tee metsätalouden hankintatyötä. Porotalouden harjoittamisesta luopuvan henki-

lön aviopuoliso voi kuitenkin jatkaa porotalouden harjoittamista, jos hänellä on oma pomomerkki, siten kuin jäljempänä säädetään.

Kaupallisen maatalouden harjoittamiseksi ei katsota eläinten pitämistä lemmikkieläiminä, jollei niitä kasvateta tuotantotarkoitukseen. Luopumisen jälkeen luopuja ja hänen aviopuolisonsa voivat pitää yhteensä enintään kaksi hevosta, joita ei saa käyttää siitoseläiminä. Luopumisen jälkeen kukin luopuja voi pitää enintään kuusi poroa omatarvekäyttöä varten.

3 luku

Luopumistavat

15 §

Sukupolvenvaihdosluovutus

Luopuminen maatalouden harjoittamisesta voi tapahtua siten, että luopuja toteuttaa maatilallaan sukupolvenvaihdoksen luovuttamalla maatilallaan peltomaan ja tuotantorakennukset maatalouden harjoittamista varten sellaiselle tilanpitoa jatkavalle luovutuksensaajalle:

3) jonka pysyväisluonteiset tulot muusta kuin maatilataloudesta ja maatilalta käsin harjoitetusta maatilatalouden liitännäistoiminnasta luopumishetkellä arvioituina eivät ylitä 60 000 euroa vuodessa;

4) joka elinkeinosuunnitelmalla osoittaa, että luopumisen kohteena oleva maatila tai hänelle muodostuva maatila on taloudellisesti elinkelpoinen ja että maatilalla yritystoiminnasta voi saada luopumista seuraavien viiden vuoden ajan kunakin vuonna tuloa vähintään 10 000 euroa kutakin luovutuksensaajaa tai luovutuksensaajana olevaa avioparia kohden;

6) joka sitoutuu viljelemään maatilaa ja asumaan maatilalla tai sellaisella etäisyydellä siitä, että luovutuksensaaja voi vastata maatalouden harjoittamisesta ja osallistua maatilallaan säännöllisesti siten, että maatila tulee asianmukaisesti hoidetuksi huomioon ottaen eläinsuojelulain (247/1996) säännökset ja muut vastaavat säännökset, niin kauan kuin

luopujalle maksetaan luopumistukea, kuitenkin vähintään viiden vuoden ajan; jos maatila luovutetaan kahdelle luovutuksensaajalle yhdessä viljeltäväksi, kunkin luovutuksensaajan tulee täyttää tässä kohdassa tarkoitetun sitoumuksen velvoitteet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna sukupolvenvaihdosluovutuksena ei kuitenkaan pidetä maatilalla peltomaan ja tuotantorakennusten luovuttamista sellaiselle luovutuksensaajalle, joka on jo ennen 1 momentissa tarkoitettua luovutusta aloittanut tilanpidon siten, että hänelle on myönnetty maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) 6 §:ssä tarkoitettu nuorten viljelijöiden aloitustuki tai sitä vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen nuorten viljelijöiden aloitustuki tai käynnistystuki eikä tilanpitoa ole aloitettu samalla maatilalla, josta luopumiseen luopuja hakee luopumistukea.

16 §

Luovutus lisäalueeksi maatalousyrittäjälle

Luopuminen maatalouden harjoittamisesta voi tapahtua myös siten, että luopuja vuokraa maatilallaan peltomaan osina tai kokonaan lisämaaksi maatalouden harjoittamista varten yhdelle tai useammalle 1 momentin 1, 2, 4 ja 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttävälle luovutuksensaajalle, joka luopumisen tapahtuessa ei ole täyttänyt 40 vuotta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua luovutuksensaajan maatilalla tulee sijaita sellaisella etäisyydellä lisämaaksi luovutetusta peltoalasta, että yhdysviljely on mahdollista. Jos luopuja vuokraa peltoalan 2 momentissa tarkoitettulle luovutuksensaajalle, luovutuksensaajan maatilalla on sijaittava vuokrattavan peltoalan välittömässä läheisyydessä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään lisämaan enimmäisetäisyydestä.

17 a §

Porotaloutta harjoittavien aviopuolisoiden luopuminen eri ajankohtina

Jos luopujan tila on porotaloustila tai siihen verrattava tila, luopujan aviopuoliso voi

jatkaa porotalouden harjoittamista omaan luukuunsa sen estämättä, mitä 12 §:n 1 momentissa säädetään, jos:

1) hänellä on poroja omistuksessaan, kun hänen aviopuolionsa luopuu porotalouden harjoittamisesta luovuttamalla omistuksensa olevat porot 4 §:ssä tarkoitetulla tavalla muulle henkilölle kuin aviopuolisolleen;

2) hän on vähintään viiden vuoden ajan välittömästi ennen aviopuolionsa luopumistukihakemuksen vireille tuloa ollut vakuutettu poronostajana maatalousyrittäjän eläkelain nojalla; ja

3) luopuja ei ole luovuttanut porotalouden harjoittamista jatkavalle aviopuolisolleen poroja viiden viimeisen vuoden aikana ennen 2 kohdassa tarkoitettua ajankohtaa eikä myöskään sen jälkeen luovuta aviopuolisolleen yhtään poroa.

Kumpikin puoliso erikseen voi luopua 17 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun tavoin vain, jos kummallakin puolisoilla on omistuksessaan erillinen porotaloustila tai siihen verrattava tila.

23 §

Luovutuksensaajien lukumäärä

Edellä 15 ja 16 §:ssä, 18 §:n 3 momentissa ja 19 §:n 4 momentissa tarkoitettu luovutus voi tapahtua myös kahdelle luovutuksensaajalle ja heidän aviopuolisoilleen yhdessä. Jos maatila tai maatilan peltomaata luovutetaan kahdelle luovutuksensaajalle yhdessä viljeltäväksi, kummankin luovutuksensaajan on täytettävä, mitä 15 ja 16 §:ssä luovutuksensaajasta säädetään. Jos luovutus kuitenkin tapahtuu aviopuolisoille yhteisesti, ainakin toisen aviopuolisoista on täytettävä, mitä 15 ja 16 §:ssä luovutuksensaajasta säädetään.

Jos maatilan pellot tai osa niistä luovutetaan yhteisesti 1 momentissa tarkoitetuille luovutuksensaajille yhdessä viljeltäväksi, luovutuksensaajien on sitouduttava pitämään pellot jakamattomina omistuksessaan ja hallinnassaan tässä laissa säädettyjen sitoumusten voimassaoloajan. Mitä edellä säädetään, sovelletaan myös luovutettaessa pellot yhteisesti aviopuolisoille, vaikka vain toinen heistä täyttäisi luovutuksensaajaa koskevat edellytykset.

Edellä 19 §:n 1 momentissa ja 21 §:ssä tarkoitettu luovutus voi tapahtua myös luovutuksensaajalle ja hänen aviopuolisolleen yhdessä. Tällöin aviopuolisoista toisen on täytettävä kaikki ehdot ja molempien on sitouduttava yhdessä puolionsa kanssa pitämään omistuksessaan sellainen määrä osakkeita, että luovutuksensaajilla yhdessä on määräämisvalta 19 tai 21 §:ssä tarkoitettussa osakeyhtiössä niin kauan kuin luopumistukea maksetaan, kuitenkin vähintään viiden vuoden ajan.

Mitä 2 momentissa säädetään velvollisuudesta sitoutua pitämään pellot jakamattomana omistuksessa ja hallinnassa, koskee myös vuokraukseen perustuvaa hallintaa.

24 §

Sukupolvenvaihdosluovutus erikseen viljeltäväksi

Sen estämättä, mitä 23 §:ssä säädetään, 15 §:ssä, 18 §:n 3 momentissa ja 19 §:n 4 momentissa tarkoitettu sukupolvenvaihdosluovutus voi tapahtua myös siten, että luopumisen kohteena olevasta maatilasta luovutetaan erilliset maatilat 15 §:ssä säädettyt ehdot täyttävälle luovutuksensaajille erikseen viljeltäväksi:

2) jos erikseen luovutettavilla maatioilla on tuotantosuunta huomioon ottaen tarpeelliset tuotantorakennukset ja kultakin erikseen luovutettavalta maatilalta saatavan yritystulon voidaan arvioida olevan viitenä luovutusta seuraavana kalenterivuotena vähintään kaksi ja puoli kertaa niin suuri kuin elinkelpoiselta maatilalta 15 §:n 1 momentin 4 kohdassa edellytetään.

25 §

Porojen luovutus useammalle luovutuksensaajalle

Edellä 17 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu luovutus voi tapahtua useammalle luovutuksensaajalle erikseen, jos kullekin luovutuksensaajalle luovutuksen seurauksena muodostuu vähintään 150 eloporon porokarja.

26 §

Luopumisen kohteena oleva maatila ja sallitut pidätykset

Luopujilla on kuitenkin oikeus jättää luopumisen ulkopuolelle seuraavat kohtuullisen kokoiset alueet:

2) omaan käyttöönsä peltoalue, joka on enintään kaksi hehtaaria tai alueen sijainnista tai laadusta johtuvasta erityisestä syystä vähäisessä määrin tätä suurempi.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin siitä, missä tilanteissa luopujalla on 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettu erityinen syy jättää omaan käyttöönsä peltoalue, joka on kahta hehtaaria suurempi.

26 a §

Luopumisen kohteena olevan maatilalan jakaminen

Jos luopuja yksin tai yhdessä aviopuolisonsa kanssa omistaa maatilalan yhdessä yhden tai useamman muun henkilön kanssa ja maatilaa viljellään yhdessä, maatilasta voidaan 11 §:n 2 momentissa ja 26 §:n 1 momentissa säädetyn estämättä luopua siten, että luopuminen koskee vain osaa maatilasta. Luopumistuen saamisen edellytyksenä on, että yhteisesti omistetulta maatilalta saatavan yritystulon voidaan arvioida ylittävän 50 000 euroa vuodessa ja maatilasta voidaan muodostaa useampia toiminnallisesti itsenäisiä maatiloja siten kuin 2 momentissa säädetään. Jos mainituin tavoin muodostetun maatilalan luovuttaminen täyttää muutoin 15 §:ssä tarkoitettujen sukupolvenvaihdosluovutuksen edellytykset, yhteisesti omistetun ja viljellyn maatilalan osan omistaneelle luopujalle ja hänen aviopuolisolleen voidaan myöntää luopumistuki.

Ennen luopumista maatila voidaan jakaa siten, että siitä muodostetaan useampi maatila, jos:

1) maatila muodostuu useammasta alun perin erillisestä maatilasta, jolla on tarpeelliset asuin- ja tuotantorakennukset; tai

2) muodostuvien mautilojen yhdysviljely ei ole tarkoituksenmukaista ottaen huomioon

tilojen omistussuhteet, niiden välinen etäisyys, tuotantosuunta tai niihin verrattavat seikat ja kullakin muodostuvalla maatilalla on tarpeelliset asuin- ja tuotantorakennukset.

Edellä 1 ja 2 momentin mukaisesti muodostuneen luovutettavan maatilalan tulee olla luovutuksensaajan esittämien selvitysten ja elinkeinosuunnitelman perusteella taloudellisesti elinkelpoinen siten, että luovutuksensaaja voi saada maatilalan yritystoiminnasta luopumista seuraavien viiden vuoden ajan kunakin vuonna tuloa vähintään 25 000 euroa. Edellä 1 momentissa tarkoitettua maatilaa ja luovutuksensaajalle luovutettavan maatilalan yritystulon laskemisessa ja arvioinnissa noudatetaan soveltuvin osin, mitä yritystoiminnan tulosta ja elinkeinosuunnitelman laatimisesta 15 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella säädetään.

33 §

Hakemukseen liitettävät selvitykset

Hakemukseen on liitettävä selvitys luopumisen kohteena olevan maatilalan omistusoikeudesta ja pinta-alasta sekä sukupolvenvaihdosluovutuksessa selvitykset luovutuksensaajan ammattitaidosta, luopumisen kohteena olevan maatilalan taloudellisesta elinkelpoisuudesta sekä ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisesta. Lisäksi hakemukseen on liitettävä selvitys luopujan hakemista peltoalaperusteisista tuista.

Jos luopujana on 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu luopuja, hakemukseen on liitettävä luopumisen kohteena olevan maatilalan omistavan yhtiön kaupparekisteriote sekä 19 §:n 1 momentissa ja 21 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa luovutuksissa jäljennös osakeyhtiötä koskevasta osake- ja osakasluettelosta sekä yhtiöjärjestyksestä.

Jos luovutus tapahtuu 18 tai 20 §:ssä säädettyin tavoin, on eläkelaitokselle toimitettava avoimen tai kommandiittiyhtiön yhtiösopimus sekä 18 §:ssä tarkoitettussa luovutuksessa selvitys siitä, että muut yhtiömiehet suostuvat luopujan suunnittelemaan yhtiöosuuden luovuttamiseen, jollei kyseisen yhtiön yhtiösopimuksesta muuta johdu.

Jos luopuminen porotaloustilalla tai siihen

verrattavalla tilalla tapahtuu 17 a §:ssä säädettyin tavoin, hakemukseen on liitettävä poronhoitolain (848/1990) 19 §:ssä tarkoitettun poroisännän todistus luopujan ja hänen aviopuolisonsa välisistä porokaupoista luopujan luopumistukihakemuksen vireille tuloa edeltäviltä viideltä vuodelta sekä kummankin aviopuolison porojen määrästä.

Eläkelaitos voi edellyttää hakemukseen liitettäväksi muitakin hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellisia selvityksiä.

34 §

Hakemuksen vireilletulo

Luopumistukihakemus ja 15—21 §:ssä, 23 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 33 §:ssä tarkoitettuihin asiakirjoihin ja sitoumukset on toimitettava eläkelaitokselle tai eläkelaitoksen asiamiehelle. Hakemuksen katsotaan tulleen vireille sinä päivänä, jona se on saapunut eläkelaitokselle tai eläkelaitoksen asiamiehelle. Hakemuksen saapumispäivästä säädetään tarkemmin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

Hakemus voidaan toimittaa eläkelaitoksen tai eläkelaitoksen asiamiehen sijasta sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilan talouskeskus sijaitsee. Hakemuksen katsotaan tulleen vireille 1 momentissa tarkoitettuihin tavoin saapumispäivänään. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viivytyksettä toimitettava hakemus liitteineen eläkelaitokselle.

Eläkelaitos tai eläkelaitoksen asiamies voi hakemuksen vastaanotettuaan pyytää luopumistuen hakijaa toimittamaan kohtuullisen määräajan kuluessa asian ratkaisemiseksi tarpeellista lisäselvitystä.

Jollei tuen hakija toimita tarpeellista lisäselvitystä 3 momentissa tarkoitettulle lisäselvityksen pyytäjälle kohtuullisessa määräajassa, eläkelaitos voi jättää hakemuksen tutkimatta tai ratkaista sen ilman lisäselvitystä.

35 §

Lausunnot

Eläkelaitos voi tarvittaessa pyytää 34 §:n 2 momentissa tarkoitettulta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta tai elinkeino-, lii-

kenne- ja ympäristökeskukselta lausunnon siitä, täyttyvätkö luopumistuen saamisen edellytykset. Jos luopujana on porotalouden harjoittaja, eläkelaitos voi pyytää hakemuksesta myös Paliskuntain yhdistyksen lausunnon.

Eläkelaitos ratkaisee luopumistukea koskevan hakemuksen saatuaan 1 momentissa tarkoitettuihin lausunnon asiassa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa säätää tarkemmin menettelystä lausuntoja annettaessa.

43 §

Luopumistuen täydennysosan maksamisen lakkaaminen

Jos luopumistuen saajalle myönnetään muu kuin 2 momentissa tarkoitettu, työntekijän eläkelain 3 §:ssä mainittujen työeläkeläiden tai niiden voimaanpanosta annettujen lakien mukainen täysi työkyvyttömyyseläke, yksilöllinen varhaiseläke, työttömyyseläke, vanhuuseläke tai varhennettu vanhuuseläke, luopumistuen täydennysosa lakkautetaan. Mitä edellä säädetään, sovelletaan myös työntekijäin eläkelain (395/1961), jäljempänä vuoden 1961 työntekijäin eläkelaki, 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien tai eläkesäännön mukaisiin vastaaviin eläkkeisiin.

43 a §

Luopumistuen täydennysosan lakkauttamisaikajako ja täydennysosan maksamisen alkaminen uudelleen

Täydennysosa lakkautetaan siitä ajankohdasta lukien, josta 43 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettu eläke alkaa.

Jos luopumistuen saajalle myönnetty 43 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettu eläke lakkaa, täydennysosan maksaminen aloitetaan uudelleen eläkkeen lakkaamista seuraavan kuukauden alusta.

51 §

Luovutuksensaajan ilmoitusvelvollisuus

Jos luovutuksensaaja keskeyttää tai lopet-

taa antamansa tässä laissa tarkoitetun sitoumuksen täyttämisen, on hänen ilmoitettu siitä välittömästi eläkelaitokselle.

53 §

Luopumistuen takaisinperintä

Jos luopumistukea on maksettu aiheetta tai määrältään liian suurena, eläkelaitoksen on perittävä liikaa maksettu luopumistuki takaisin.

Takaisinperinnästä voidaan luopua joko kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä luopumistuen aiheeton maksaminen ole johtunut luopumistuen saajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä tai jos aiheettomasti maksettu määrä on vähäinen. Lisäksi takaisinperinnästä voidaan luopua kokonaan takaisinperintää koskevan päätöksen antamisen jälkeen myös silloin, kun takaisinperintää ei luopumistuen saajan taloudellinen tilanne huomioon ottaen ole enää tarkoituksenmukaista jatkaa tai kun perinnän jatkamisesta aiheutuisi perimättä olevaan luopumistuen määrään nähden kohtuuttomat kustannukset.

Takaisinperinnästä ei kuitenkaan luovuta, jos takaisinperintä johtuu siitä, ettei maksettu tuki ole täyttänyt niitä maa- ja metsätalouden alan valtioneuvoston sääntöjä, joiden perusteella luopumistukijärjestelmä on hyväksytty.

67 §

Lain toimeenpanosta aiheutuvat kustannukset

Tämän lain toimeenpanosta aiheutuneet luopumistukikustannukset ja hoitokulut maksetaan valtion varoista.

Eläkelaitokselle hoitokuluista maksettava korvaus ei saa ylittää kohtuullisten hoitokulujen määrää. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa etukäteen päätöksellään eläkelaitoksen hakemuksesta ne perusteet, joiden mukaan lasketaan 1 momentissa tarkoitetut kohtuulliset hoitokulut. Kohtuulliset korvattavat hoitokulut voivat muodostua lain toimeenpanosta eläkelaitokselle aiheutuvista henkilöstö-, tietojenkäsittely-, konttori-, tilaja hallintokustannuksista sekä muista vastaavista kustannuksista. Korvattavista hoitoku-

luista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Eläkelaitokselle korvataan kuitenkin vain todelliset tukijärjestelmän toimeenpanosta aiheutuneet hoitokulut.

Valtion tulee, sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa kunakin vuotena kuukausittain ennakkona määrä, joka vastaa 1 momentin mukaisesti valtion suoritettavaksi arvioitua määrää.

Jos eläkelaitokselle maksettu kohtuullisten hoitokulujen mukainen 2 momentissa tarkoitettu korvaus kalenterivuoden ajalta on ylittänyt eläkelaitokselle aiheutuneet todelliset hoitokulut, eläkelaitoksen on palautettava liikaa maksettu hoitokorvaus, jollei eläkelaitos osoita, että tältä vuodelta sekä kolmelta seuraavalta vuodelta maksettavat hoitokorvaukset yhteensä eivät tule ylittämään kyseisten vuosien kohtuullisia hoitokuluja. Jos koko jaksolta maksetut korvaukset ovat ylittäneet jakson kohtuulliset hoitokulut, ylittävä osa on palautettava valtiolle. Palautusta ei kuitenkaan vaadita, jos ylitys on johtunut ennalta arvaamattomista ylimääräisistä kustannuksista, jotka eivät ole johtuneet eläkelaitoksesta, ja jos ne voidaan ottaa huomioon seuraavaa neljän vuoden jaksoa varten vahvistettavissa kohtuullisissa hoitokuluissa.

Jos eläkelaitokselle kalenterivuodelta maksettu hoitokorvaus on ollut pienempi kuin eläkelaitokselle aiheutuneet todelliset hoitokulut, maksetun korvauksen ja todellisten hoitokulujen erotus voidaan ottaa huomioon seuraavan kalenterivuoden ennakkoa maksettaessa, jos erotuksen maksaminen ei johda asianomaisen neljän vuoden jakson kohtuullisten hoitokulujen ylittämiseen tai jos kysymys on 4 momentissa tarkoitetuista ennalta arvaamattomista menoista.

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana. Lain 33 §:n 1 momentti ja 34, 35 ja 51 § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tällä lailla kumotaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 18 päivänä tammikuuta 2007 annetun valtioneuvoston asetuksen (26/2007) 10 §.

Lain 33 §:n 1 momenttia sekä 34, 35 ja 51 §:ää sovelletaan, kun luopumistukea haetaan näiden lainkohtien tultua voimaan.

Lain 11 §:n 3 momentin 5 kohtaa ja 26 a §:ää sovelletaan, kun luopumistukea haetaan 1 päivänä tammikuuta 2011 tai sen jälkeen.

Lain 43 a §:ää sovelletaan luopumistukeen, jonka saajalle myönnetään luopumistuen täydennysosan lakkauttava eläke, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2011 tai sen jälkeen.

Lain 53 §:ää sovelletaan myös tukeen, joka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, jos toimenpide, josta voi seurata takaisinperintä, on toteutettu tämän lain tultua voimaan.

Lain 67 §:ää sovelletaan korvaukseen, joka maksetaan mainitun pykälän tultua voimaan.

Muilta osin tätä lakia sovelletaan, jos luopuminen tapahtuu 1 päivänä tammikuuta

2011 tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014. Jos luopuminen on tapahtunut ennen tämän lain voimaantuloa, luopumiseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos luopuminen kuitenkin tapahtuu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2011 mutta viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2011 ja hakijalle on annettu maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain (612/2006) 36 §:ssä tarkoitettu ennakkopäätös viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, luopumiseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1788

L a k i**maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 25 §:n 3 ja 4 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 25 §:n 3 momentin suomenkielinen sanamuoto laissa 1283/2006 ja ruotsinkielinen sanamuoto laissa 613/2006 sekä 25 §:n 4 momentti mainitussa laissa 613/2006, *muutetaan* 25 §:n 2 momentti ja 31 §,
 sellaisena kuin niistä on 31 § osaksi mainituissa laeissa 613/2006 ja 1283/2006, sekä *lisätään* 23 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 613/2006 ja laissa 1294/2007, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

23 §

Täydennysosa lakkautetaan siitä ajankohdasta lukien, josta 1 tai 2 momentissa tarkoitettu eläke alkaa.

25 §

Luopumistuen maksaminen voidaan keskeyttää, kun eläkelaitos saa tiedon seikasta, jonka perusteella luopumistukea ei 1 momentin mukaan saisi maksaa. Luopumistuen maksaminen voidaan niin ikään keskeyttää, jos pääasiallisen vastuun maatalouden harjoittamisesta luopumisen kohteena olevalla maatilalla on katsottava siirtyneen muutoin kuin tilapäisesti takaisin luopumistuen saajalle hänen työpanoksensa ja muut maatilán olosuhteet huomioon ottaen. Luopumistuen maksaminen keskeytetään seuraavasta mahdollis-

sesta maksujaksosta alkaen, jos syy maksamisen keskeyttämiseen on edelleen olemassa.

31 §

Jos luopumistukea on maksettu aiheetta tai määrältään liian suurena, eläkelaitoksen on perittävä liikaa maksettu luopumistuki takaisin.

Takaisinperinnästä voidaan luopua joko kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä luopumistuen aiheeton maksaminen ole johtunut luopumistuen saajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä tai jos aiheettomasti maksettu määrä on vähäinen. Lisäksi takaisinperinnästä voidaan luopua kokonaan takaisinperintää koskevan päätöksen antamisen jälkeen myös silloin, kun takaisinperintää ei luopumistuen saajan

HE 205/2009
 MmVM 12/2009
 EV 246/2009

taloudellinen tilanne huomioon ottaen ole enää tarkoituksenmukaista jatkaa tai kun perinnän jatkamisesta aiheutuisi perimättä olevaan luopumistuen määrään nähden kohtuuttomat kustannukset.

Takaisinperinnästä ei kuitenkaan luovuta, jos takaisinperintä johtuu siitä, ettei maksettu tuki ole täyttänyt niitä maa- ja metsätalouden alan valtioneuvoston sääntöjä, joiden perusteella luopumistukijärjestelmä on hyväksytty.

Aiheettomasti maksettu luopumistuki saadaan periä takaisin myös kuittaamalla se vastaisuudessa maksettavista luopumistukieristä. Kulloinkin suoritettavasta luopumistukierästä ei saa tuensaajan suostumuksetta kuitenkaan vähentää enempää kuin kuudesosan siitä luopumistukierän osasta, joka jää jäljelle sen jälkeen kun luopumistukierästä on toimitettu ennakkoperintälain (1118/1996) mukainen ennakonpidätys. Samoin rajoituksin voidaan aiheettomasti maksettu luopumistuki periä takaisin kuittaamalla se vastaisuudessa maksettavista maatalousyrittäjän eläkelain mukaisista työkyvyttömyys- tai vanhuuseläkkeen eristä.

Päätös aiheettomasti maksetun luopumistuen takaisinperinnästä on tehtävä viiden

vuoden kuluessa luopumistuen maksupäivästä. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistetun saatavan vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 tai 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisaajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika. Viiden vuoden vanhentumisaika voi pidentyä siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 11 §:n 3 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Lain 23 §:n 3 momenttia sovelletaan luopumistukeen, jonka saajalle myönnetään luopumistuen täydennysosan lakkauttava eläke, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2011 tai sen jälkeen.

Lain 31 §:ää sovelletaan myös tukeen, joka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, jos toimenpide, josta voi seurata takaisinperintä, on toteutettu tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

N:o 1789

Valtioneuvoston asetus**vuonna 2010 myönnettävän maatilan investointituen kohdentamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan vuonna 2010 myönnettävän maatilan investointituen kohdentamisesta 8 päivänä lokakuuta 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen (735/2009) 22 ja 23 § sekä 28 §:n 2 momentti ja

muutetaan 2 §:n 3 momentti ja 26 §:n 3 momentti sekä asetuksen liite seuraavasti:

2 §

Valtiontukea koskevan yhteisön lainsäädännön soveltaminen ja ohjelmasta rahoitettava tuki

Myönnettäessä tukea 4 ja 9 §:ssä tarkoitettuihin investointeihin sovelletaan lisäksi Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman hyväksymisestä ohjelmakaudeksi 2007—2013 tehtyä komission päätöstä K(2007) 3779.

26 §

Tuen muoto ja enimmäismäärä

Edellä 4 ja 9 §:ssä tarkoitettuihin inves-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

tointeihin avustuksena myönnettävä tuki myönnetään Euroopan yhteisön osaksi rahoittamana Manner-Suomen maaseutuohjelmassa hyväksytyin rajoituksin ja muu osa kohteen tuesta yksinomaan kansallisista varoista. Muihin investointeihin tarkoitettu avustus myönnetään kokonaan kansallisista varoista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viireille tulleeeseen hakemukseen sovelletaan tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

Hallitussihteeri Mika Saari

ASETUKSEN 26 §:SSÄ TARKOITETUT TUKIMUODOT JA TUEN ENIMMÄISMÄÄRÄT

<i>Tukikohde</i>	<i>Korkotukilainan enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla, prosenttia</i>	<i>Korkotuen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Avustuksen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Korkotukilainan enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Korkotuen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Avustuksen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>
Lypsy- ja nautakarjatalous	60	20	40 ¹	75	20	25 ¹
Sikatalous	70	20	15 ¹	70	20	15 ¹
Lammas- ja vuohitalous	60	20	40 ¹	75	20	25 ¹
Kana- ja siipikarjatalous	70	20	15 ¹	70	20	15 ¹
Hevostalous	65	20	35 ¹	75	20	25 ¹
Kasvihuone-tuotanto	65	20	35 ¹	70	20	30 ¹
Salaojitus	70	20	20	70	20	20
Kuivaamot	70	20	20 ²	70	20	10 ²
Puutarhatuotteiden tuotevarastot, jotka saavat maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 12 §:ssä tarkoitettujen puutarhatuotteiden varastointitukea	65	20	35 ¹	70	20	30 ¹
Muut tuotevarastot	70	20	20	70	20	10
Turkistarhaus-rakentamisinvestointi, joka aiheutuu siitä, että turkistarhaus ympäristönsuojelusta johtuvista syistä siirretään pohjavesialueelta uuteen paikkaan	-	-	45	-	-	45

¹ Avustuksen enimmäismäärä maksetaan 10 prosenttiyksiköllä korotettuna nuoren viljelijän aloitustuen myöntämisen edellytykset täyttävälle yrittäjälle, jonka tilanpidon aloittamisesta ei ole kulunut viittä vuotta.

² Avustus maksetaan 5 prosenttiyksiköllä korotettuna kahta tai useampaa viljelijää palveleville kuivureille.

<i>Tukikohde</i>	<i>Korkotukilainan enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla, prosenttia</i>	<i>Korkotuen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Avustuksen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Korkotukilainan enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Korkotuen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Avustuksen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>
-investointi, jolla minkkien ja kettujen häkit korvataan eläinsuojelulaissa (247/1996) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut edellytykset täytävillä häkeillä.	-	-	22	-	-	22
-varjotalojen, eristämättömien eläinhallien, rehunsäilytystilojen ja lantaloiden uudisrakentamiseen, peruskorjaukseen ja laajentamiseen sekä tarhan ympäröimiseen sellaisella aidalla, jolla voidaan estää eläinten pääsy tarhan ulkopuolelle	70	10	10	70	10	10
-ympärivuotista juottojärjestelmää ja kahden tai useamman tarhan yhteislantalaan koskeviin rakentamisinvestointeihin sekä olemassa olevien varjotalojen varustamiseen vesitiiviillä alustalla	-	-	20	-	-	20
Ympäristönsuojelu-, eläinten hyvinvointi- ja tuotantohygieniainvestointien ylimääräiset kustannukset	-	-	75	-	-	75
Maatilan lämpökäyttö, jonka tuottamaa lämpöä käytetään maatilan tuotantotarkoitukseen	70	20	15	70	20	15

<i>Tukikohde</i>	<i>Korkotukilainan enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla, prosenttia</i>	<i>Korkotuen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Avustuksen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Korkotukilainan enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Korkotuen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>	<i>Avustuksen enimmäismäärä hyväksyttävistä kustannuksista muualla kuin A- ja B- tuki-alueilla prosenttia</i>
Biokaasulaitokset	70	20	15	70	20	15
Mehiläistalous	80	20	-	80	20	-
Maatalouden muut tuotantosuunnat	70	20	15	70	20	15
Maataloustuotteiden kauppakunnostus	70	20	15	70	20	15
Peltoviljelyn ja avomaan puutarhatalouden sadonkorjuukoneet, jotka palvelevat kahta tai useampaa viljelijää	70	15	-	70	15	-
Investoinnit työympäristön parantamiseen	70	15	15	70	15	15

N:o 1790

Puolustusministeriön asetus
puolustusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* 19 päivänä kesäkuuta 2003 annetun puolustusministeriön työjärjestyksen (585/2003) 1, 6, 10—16, 25, 28—33 ja 35 §, sellaisena kuin niistä ovat 10—12 § asetuksessa 312/2009, 16 § asetuksessa 735/2005, 28 § osaksi mainituissa asetuksissa 735/2005 ja 312/2009, 30 § asetuksessa 629/2008, 33 § mainitussa asetuksessa 312/2009 ja 35 § osaksi mainitussa asetuksessa 735/2005, *lisätään* työjärjestykseen uusi 13 a, 17 a, 17 b, 35 a ja 35 b §, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä työjärjestyksessä säädetään puolustusministeriön johtamisesta ja hallinnonalan ohjauksesta, ministeriön organisaatiosta ja sisäisestä työnjaosta, johtavien virkamiesten tehtävistä, johtavien virkamiesten sijaisista sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta.

Ministeriön toiminnan ja talouden suunnittelu-, seuranta- ja laskentajärjestelmästä, maksuliikkeestä, kirjanpidosta ja muusta laskentatoimesta, omaisuuden hallinnasta sekä sisäisestä valvonnasta määrätään tarkemmin taloussäännössä.

6 §

Ministeriön organisaatio

Ministeriössä on puolustuspoliittinen osasto, hallintopoliittinen osasto ja resurssipoliittinen osasto. Osastoihin kuuluu yksiköitä, siten kuin jäljempänä säädetään.

Lisäksi ministeriössä on kansliapäällikön alaisuudessa erillisinä toimintayksikköinä hallintoyksikkö, lainvalmistelu- ja oikeusyk-

sikkö, tarkastusyksikkö ja viestintäyksikkö sekä turvallisuus- ja puolustusasiain komitean sihteeristö ja maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan sihteeristö.

10 §

Puolustuspoliittinen osasto

Puolustuspoliittisessa osastossa on kansallisen puolustuspolitiikan yksikkö ja kansainvälisen puolustuspolitiikan yksikkö.

Osasto käsittelee asiat, jotka koskevat:

- 1) turvallisuus- ja puolustuspoliittisen toimintaympäristön kehityksen arviointia sekä seurannan yhteensovittamista;
- 2) puolustuspolitiikan kehittämistä ja puolustuspolitiikan perusteiden tuottamista;
- 3) puolustusvoimille annettavia sotilaallisen maanpuolustuksen suunnitteluperusteita ja niiden kehittämistä;
- 4) pitkän aikavälin suunnittelun perusteiden tuottamista ja yhteensovittamista;
- 5) sotilaallisen maanpuolustuksen suorituskykyvaatimusten määrittämistä ja yhteensovittamista osana kokonaismaanpuolustusta;
- 6) yleistä maanpuolustusvalmiutta;
- 7) yleisen asevelvollisuuden, naisten vapaaehtoisen asepalveluksen ja vapaaehtoisen

maanpuolustuksen perusteita ja ohjausta;

- 8) sotilaallista kriisinhallinta- ja rauhanturvaamistoimintaa;
- 9) aseidenriisuntaa ja asevalvontaa;
- 10) virka-apua.

11 §

Hallintopoliittinen osasto

Hallintopoliittisessa osastossa on konserniohjausyksikkö, talousyksikkö, turvallisuusyksikkö ja tutkimusyksikkö.

Osasto käsittelee asiat, jotka koskevat:

- 1) toiminnan, organisaation ja rakenteiden kokonaiskehittämisen ohjausta;
- 2) keskipitkän aikavälin suunnittelun perusteiden tuottamista ja yhteensovittamista;
- 3) tuloksellisuuden ja talouden seuranta, arviointia ja raportointia;
- 4) tulosohjausta ja sen kehittämistä;
- 5) taloussuunnittelua, kehusehdotuksen laatimista sekä talousarvion valmistelua ja toimeenpanoa;
- 6) tutkimustoimintaa;
- 7) turvallisuutta;

8) kansainvälisistä tietoturvaluveloitteista annetussa laissa (588/2004) tarkoitetun määrätyn turvallisuusviranomaisen tehtäviä.

Konserniohjausyksikkö toimii ministeriön ylimmän johdon apuna prosessien sekä ohjaus- ja johtamistoimintojen yhteensovittamisessa sekä ylimmän johdon kokousten valmistelussa.

Edellä 2 momentin 7 ja 8 kohdassa sekä 3 momentissa tarkoitetut asiat ovat suoraan kansliapäällikön alaisuudessa.

12 §

Resurssipoliittinen osasto

Resurssipoliittisessa osastossa on henkilöstöyksikkö, materiaaliyksikkö, tietohallintoyksikkö sekä yhdyskunta- ja ympäristöyksikkö.

Osasto käsittelee asiat, jotka koskevat:

- 1) virka- ja työehtosopimustoimintaa sekä henkilöstö- ja työnantajapolitiikkaa;
- 2) henkilöstövoimavarojen ohjausta ja hallinnonalan muita laaja-alaisia henkilöstöasioita;
- 3) asevelvollisten, kriisinhallintahenkilös-

tön ja Maanpuolustuskorkeakoulun opiskelijoiden etuuksien ja korvausten kehittämistä;

- 4) rintamaveteraani- ja sotavainaja-asioita;
- 5) materiaali- ja hankeohjausta sekä puolustusmateriaaliyhteistyötä;
- 6) puolustustarvikkeiden vientivalvontaa;
- 7) ulkomaalaisten yritysostojen vahvistamista;

8) tietoyhteiskuntaa, tiedonhallintaa, tietohallintoa ja tietojärjestelmiä sekä teknistä tietoturvaluveloitteita;

9) yhdyskunta- ja ympäristöpolitiikan tuottamista ja ohjausta;

10) kiinteistöhallintoa;

11) puolustusministeriön omistajaohjaukseen kuuluvien yritysten omistajaohjausta ja puolustushallinnon rakennuslaitoksen ohjausta;

12) asevelvollisuuslaissa (1438/2007) tarkoitettua maanpuolustukseen perustumatonta palvelusta.

13 §

Hallintoyksikkö

Hallintoyksikkö käsittelee ministeriön sisäisiä asioita, jotka koskevat:

- 1) ministeriön johdon tukipalveluja;
- 2) henkilöstöhallintoa ja henkilöstön osamisen kehittämistä;
- 3) valmius- ja turvallisuussuunnittelua;
- 4) ministeriölle kirjanpitoyksikkönä kuuluvia tehtäviä;
- 5) tiedonhallintaa;
- 6) tieto- ja viestintätekniikkapalveluja sekä tietoturvaluveloitteita;
- 7) muita toiminnan tukipalveluja, jolleivät ne tämän työjärjestyksen nojalla kuulu muulle yksikölle.

13 a §

Lainvalmistelu- ja oikeusyksikkö

Yksikön tehtävänä on:

- 1) säädösvalmistelu ja säädösvalmistelun kehittäminen;
- 2) valtiosopimusten ja muiden kansainvälisten velvoitteiden kansallinen voimaansaataminen;
- 3) ministeriön ja hallinnonalan laillisuus-

valvonta sekä sen kehittäminen ja yhteensovittaminen;

- 4) hallinnonalan oikeudellinen ohjaus;
- 5) ministeriön johdon, osastojen ja erillisten toimintayksikköjen avustaminen oikeudellisissa asioissa.

14 §

Viestintäyksikkö

Yksikön tehtävänä on:

- 1) hallinnonalan viestinnän periaatteiden määrittäminen;
- 2) ministeriön ulkoinen ja sisäinen viestintä;
- 3) ministeriön ylimmän johdon viestintäpalvelujen järjestäminen;
- 4) ministeriön sähköisen viestinnän ylläpitäminen ja kehittäminen.

Yksikkö yhteensovittaa ja avustaa myös osastojen ja erillisten toimintayksikköjen viestintää.

15 §

Tarkastusyksikkö

Yksikön tehtävänä on:

- 1) tarkastaa ministeriön ja hallinnonalan toimivuutta, tuloksellisuutta ja yhteiskunnallista vaikuttavuutta;
- 2) arvioida ja kehittää hallinnonalan sisäisen tarkastuksen ja sisäisen valvonnan asianmukaisuutta suhteessa toimintoihin liittyviin riskeihin.

16 §

Turvallisuus- ja puolustusasiain komitean sihteeristö ja maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan sihteeristö

Turvallisuus- ja puolustusasiain komitean sihteeristö valmistelee turvallisuus- ja puolustusasiain komitealle kuuluvat asiat. Komitean tehtävistä säädetään turvallisuus- ja puolustusasiain komiteasta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (288/2003).

Turvallisuus- ja puolustusasiain komitean sihteeristö käsittelee lisäksi puolustusministeriön toimialaan kuuluvia asioita, jotka koskevat kokonaismaanpuolustuksen yhteensovit-

tamista, ja toimii valtioneuvoston valmiuspäällikkökokouksen sihteeristönä sekä vastaa valmiussihteerikokousten puheenjohtajan ja sihteerin tehtävistä.

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan sihteeristö valmistelee maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnalle kuuluvat asiat. Sihteeristön tehtävistä säädetään maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnasta annetussa asetuksessa (1073/1975).

17 a §

Ministeriön esittelijät

Sen lisäksi mitä ministeriön esittelijöistä säädetään valtioneuvoston ohjesäännön 35 §:ssä, esittelijöinä ministeriössä toimivat ministeriön virassa olevat virkamiehet, joilta edellytetään ylempää korkeakoulututkintoa, ja ne ministeriön virkamiehet, jotka ministeriö on nimittämispäätöksen yhteydessä tai erikseen määrännyt ministeriön esittelijäksi.

Valtioneuvoston yleisistunnon esittelijöistä säädetään valtioneuvostosta annetun lain (175/2003) 21 §:ssä.

17 b §

Muussa kuin puolustusministeriön virassa toimiva henkilöstö

Muussa kuin puolustusministeriön virassa oleva henkilö voi suorittaa ministeriössä valmistelutehtäviä toimimatta ministeriössä esittelijänä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle on annettava hänen pyynnöstään ne tiedot, joita hän tarvitsee tehtävänsä suorittamiseksi. Edellä 1 momentissa tarkoitetun henkilön tulee vastaavasti antaa ministeriön virkamiehille näiden tehtävien hoitamisessa tarvittavat tiedot.

Ministerin sotilasneuvonantajana toimivalla henkilöllä on oikeus osallistua 4 §:ssä tarkoitetun johtoryhmän sekä 5 §:ssä tarkoitettujen ohjausryhmien kokouksiin.

25 §

Asioista päättäminen

Ministeriössä asiat ratkaistaan esittelystä.

Ministerin ratkaisuvallasta säädetään valtioneuvostosta annetun lain 15 §:n 1 momentissa.

Virkamiesten ratkaisuvallasta säädetään valtioneuvostosta annetun lain 15 §:n 2 momentissa ja valtioneuvoston ohjesäännön 36 §:ssä.

Ratkaisuvallan pidättämisestä säädetään valtioneuvostosta annetun lain 16 §:ssä ja valtioneuvoston ohjesäännön 37 §:ssä.

28 §

Kansliapäällikön ratkaisuvalta

Kansliapäällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) toimitasuunnitelman, talousarvion sekä organisaatiota koskevien päätösten täytäntöönpanoa sekä tulosoajasta ja tulosjohtamista, jollei asia kuulu asianomaisesta toimialasta vastaavan osastopäällikön tai erillisen toimintayksikön johtajan ratkaistaviin;

2) lausunnon tai selvityksen antamista tai esityksen tekemistä asioissa, jotka eivät yksinomaan koske yhden osaston tai erillisen toimintayksikön toimialaa;

3) valtion virkaehtosopimuslain (664/1970) 5 §:n 2 momentin 2 kohdan nojalla määrättäviä ministeriön virkamiesten palkkauksia;

4) ministeriön sisäistä hallintoa ja järjestystä, jos asia on merkittävä;

5) ministeriön virkojen sijoittamista osastoihin tai erillisiin toimintayksiköihin;

6) henkilön siirtämistä osastosta tai erillisestä toimintayksiköstä toiseen;

7) virkamiehen irtisanomista valtion virkamieslain (750/1994) 27 §:n nojalla;

8) kirjallisen varoituksen antamista ministeriön virkamiehille;

9) tasavallan presidentin tai valtioneuvoston nimittämän virkamiehen sivutoimilupaa;

10) laillisuusvalvontaa, jos asia on merkittävä;

11) osastopäälliköiden ja erillisten toimintayksiköiden johtajien vuosilomasuunnitelmaa;

12) ministeriön viran vaatavuusluokan ja ministeriön virkamiehen suoritusarvioinnin tuloksen ja henkilökohtaisen palkanosan vahvistamista;

13) turvallisuutta ja kansainvälisistä tietoturvallisuusvelvoitteista annetussa laissa tarkoitetun määrätyn turvallisuusviranomaisen tehtäviä, jos asia on merkittävä.

29 §

Osastopäällikön ja erillisen toimintayksikön johtajan ratkaisuvalta

Osastopäällikkö ja erillisen toimintayksikön johtaja ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) lausunnon tai selvityksen antamista taikka esityksen tekemistä muulle viranomaiselle osaston tai erillisen toimintayksikön toimialaan kuuluvassa asiassa;

2) virkojen sijoittamista osaston yksiköihin;

3) osaston tai erillisen toimintayksikön henkilöstön vuosilomasuunnitelmaa.

30 §

Osaston yksikön johtajan ratkaisuvalta

Osaston yksikön johtaja ratkaisee asiat, jotka koskevat lausunnon tai selvityksen antamista taikka esityksen tekemistä muulle viranomaiselle yksikön toimialaan kuuluvassa asiassa, jollei asia merkityksensä vuoksi kuulu osastopäällikölle.

31 §

Puolustuspoliittisen osaston osastopäällikkö

Puolustuspoliittisen osaston osastopäällikkö ratkaisee sen lisäksi, mitä 29 §:ssä säädetään, asiat jotka koskevat:

1) aluevalvontaa, ei kuitenkaan voimakkeiden käyttöä koskevia asioita;

2) sotilaallista kriisinhallinta- ja rauhanturvaamistoimintaa;

3) virka-apua.

32 §

Resurssipoliittisen osaston osastopäällikkö

Resurssipoliittisen osaston osastopäällikkö ratkaisee sen lisäksi, mitä 29 §:ssä säädetään, asiat jotka koskevat:

1) hallinnonalan käytössä olevia kiinteistöjä;

2) asevelvollisuuslaissa tarkoitettua maanpuolustukseen perustumatonta palvelusta.

33 §

Lainvalmistelu- ja oikeusyksikön johtaja

Lainvalmistelu- ja oikeusyksikön johtaja ratkaisee sen lisäksi, mitä 29 §:ssä säädetään, laillisuusvalvontaa koskevat asiat.

35 §

Hallintoyksikön johtaja

Hallintoyksikön johtaja ratkaisee sen lisäksi, mitä 29 §:ssä säädetään, asiat, jotka koskevat:

1) henkilön nimittämistä virkaan, jonka vaativuusluokka on enintään 11, tai ottamista vastaavaan työsuhteeseen tehtävään;

2) nimittämistä virkamieheksi määräaikaiseen virkasuhteeseen silloin, kun vastaavaan virkaan nimittää ministeri sekä työsuhteisen toimihenkilön sijaisen ottamista;

3) harkinnanvaraisen virkavapauden myöntämistä ministeriön nimittämälle virkamiehelle tai vastaavan vapautuksen antamista työsuhteiselle henkilöstölle;

4) todistuksen antamista ministeriön virkamiehelle irtisanoutumisesta ja virkasuhteen päättymisestä sekä vastaavan todistuksen antamista työsuhteiselle;

5) muun kuin tasavallan presidentin tai valtioneuvoston nimittämän virkamiehen sivutoimilupaa;

6) vuosilomaan oikeuttavaa aikaa ja vuosilomakorvauksia;

7) sellaisen virkavapauden myöntämistä, johon virkamiehellä on oikeus lain tai asetuksen taikka valtion virkaehtosopimuslain mu-

kaisen virkaehtosopimuksen nojalla, sekä tällaista virkavapautta vastaavan vapautuksen myöntämistä vastaavalle työsuhteiselle henkilöstölle;

8) vahingonkorvauksia;

9) kirjanpitoyksikölle kuuluvien tehtävien hoitamista;

10) ministeriön ratkaisua viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 14 ja 28 §:ssä tarkoitettussa asiassa.

35 a §

Turvallisuusyksikön johtaja

Turvallisuusyksikön johtaja ratkaisee sen lisäksi, mitä 30 §:ssä säädetään, hallinnonalan turvallisuutta ja kansainvälisistä tietoturvallisuusvelvoitteista annetussa laissa tarkoitettua määrätyn turvallisuusviranomaisen tehtäviä koskevat asiat, lukuun ottamatta 28 §:n 13 kohdassa ja 35 b §:ssä tarkoitettuja asioita.

35 b §

Eräiden virkamiesten ratkaisuvalta

Turvallisuusyksikön yli-insinööri ratkaisee asiat, jotka koskevat lausunnon tai selvityksen antamista taikka esityksen tekemistä hallinnonalalla räjähteisiin, kemikaaleihin, sähköön ja muuhun materiaaliin liittyvää teknistä turvallisuutta koskevissa asioissa, jollei asia merkityksensä vuoksi kuulu kansliapäällikölle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Puolustusministeri *Jyri Häkämies*

Hallitusneuvos, lainsäädäntöjohtajana *Seppo Kipinoinen*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1787—1790, 2 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1237-3419